

Sygn. akt VII U 669/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Teresa Ogrodnik

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 roku w Lublinie

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 18 kwietnia 2016 roku numer (...)

odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 669/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił H. K. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie T. K. za miesiąc luty i marzec 2016 roku.

W odwołaniu od tej decyzji H. K. wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym. Podniosła, że pomagała bratu w prowadzeniu gospodarstwa domowego, gdyż brat był chory i nie mógł samodzielnie funkcjonować.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie wskazując na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

T. K. zmarł w dniu(...) roku (k. 96 akt ZUS). Był uprawniony do emerytury, której wysokość w marcu 2016 roku wynosiła 2066 zł (k. 99 akt ZUS). H. K., siostra zmarłego w dniu 12 kwietnia 2016 roku złożyła wniosek o wypłatę niezrealizowanych świadczeń emerytalno-rentowych po zmarłym bracie (k. 102 akt ZUS). W piśmie z dnia 11 kwietnia 2016 roku wnioskodawczyni podała, że opiekowała się bratem, załatwiała za niego sprawy urzędowe, pochowała go, chociaż sama jest bardzo chora (k. 104 akt ZUS). W tym stanie rzeczy organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmawiając H. K. prawa do wypłaty emerytury za miesiące luty i marzec 2016 roku po zmarłym bracie (k. 108 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych zmarłego. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Wnioskodawczyni pomimo

zawiadomienia jej o terminie rozprawy nie stawiała się, zatem jej przesłuchanie nie było możliwe. Powołane przez nią twierdzenia pozostały zatem nieudowodnione.

Odwołanie H. K. jako niezasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Stan faktyczny sprawy nie był sporny pomiędzy stronami. Istota sporu sprowadzała się do oceny czy zmarły T. K. pozostawał na utrzymaniu siostry H. K.. Spełnienie bowiem tej przesłanki wskazanej w art. 136 ust. 1 in fine ustawy FUS warunkowałoby przyznanie wnioskodawczyni prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie.

Za osoby pozostające na utrzymaniu innych członków rodziny uważa się osoby, które bądź to nie posiadają żadnych własnych świadczeń emerytalno-rentowych (gdyż dopiero wystąpiły z wnioskiem o nie), bądź też pobierają wprawdzie takie świadczenia, ale w najniższej wysokości przewidzianej ustawą, a koszt zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb jest znacznie wyższy (zob. wyroki SA: we Wrocławiu z dnia 11 lipca 2012 r., III AUa 516/12, LEX nr 1217827; w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2013 r., III AUa 1439/12, LEX nr 1314760 oraz w Szczecinie z dnia 21 maja 2013 r., III AUa 20/13, LEX nr 1378797).

Świadczenie doraźnej pomocy, a nawet opieki nie wchodzi w zakres pojęcia "pozostawanie na utrzymaniu"; pojęcie to bowiem ma ściśle materialne znaczenie, a miarą jego jest zapewnianie środków pieniężnych koniecznych do zaspokojenia "usprawiedliwionych potrzeb" osoby będącej na utrzymaniu (wyroki SA: w Katowicach z dnia 22 marca 2011 r., III AUa 2026/10, LEX nr 1102954 i w Białymstoku z dnia 4 czerwca 2013 r., III AUa 1278/12, LEX nr 1324660).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że zmarły był uprawniony do emerytury w wysokości ponad 2 tysięcy złotych. Świadczenie to miało charakter stały i pewny. Z tego względu w ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że T. K. pozostawał na utrzymaniu H. K.. Należy również stwierdzić, że twierdzenia wnioskodawczyni choć nieudowodnione, nie mogłyby wpłynąć na zmianę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Jak bowiem wynika z ich treści, pomoc H. K. świadczona na rzecz brata, która mogła przybierać nawet postać opieki, nie wchodzi w zakres pojęcia ustawowego pozostawanie na utrzymaniu. Z tego powodu odwołanie H. K. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.